

**Rechtbank
van eerste aanleg
Veurne**

5 A kamer

Rep. nr 93 /BR

**De Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne,
5 A kamer, wijzend in burgerlijke zaken, heeft het volgende vonnis verleend:**

AR nr. 02/578/A - In de zaak:

De gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur bij het Ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap van de afdeling Ruimtelijke Ordening voor de provincie

eiseres,
hebbende als raadsman Meester , advocaat te
, bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan.

tegen:

nummer met zetel te „ ingeschreven in het handelsregister te onder

verweerster,
hebbende als raadsman Meester advocaat te

- e n -

De gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur bij het Ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap van de afdeling Ruimtelijke Ordening voor de provincie

eiseres in gedwongen tussenkomst;
hebbende als raadsman Meester , advocaat te
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan.

tegen:

met ondernemingsnummer
en met vennootschapszetel gevestigd te

verweerster in gedwongen tussenkomst;
hebbende als raadsman Meester , advocaat te

Gezien het dossier van de rechtspleging, in het bijzonder de dagvaarding, betekend op 25 september 2002 en de dagvaarding in gedwongen tussenkomst, betekend op 29 juli 2003.

Gezien de besluiten van partijen en de overige stukken van het geding.

Gehoord de partijen ter zitting van 12 december 2003, waarop de debatten gesloten werden en de zaak in beraad genomen werd.

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

1. DE VOORGAANDEN, DE VORDERINGEN EN BETWISTINGEN.

1.1. Verweerster trok in 1993 een appartementsgebouw op te kadastraal gekend

Zij liet hierbij evenwel zonder de vereiste vergunning een machinekamer voor een lift en een motor voor het keukenafzuigsysteem bouwen bovenop de technische verdieping van het appartementsgebouw. Deze bouwovertredding werd op 27 maart 1995 vastgesteld. Op 25 april 1997 werd een proces-verbaal van vaststelling van deze bouwovertreddingen opgesteld. Op 7 mei 1997 werd door eiseres aan het College van Burgemeester en Schepenen te het akkoord gevraagd om een meerwaardesom te vorderen van 1.482,90 EUR. Dit College besliste in zitting van 21 mei 1997 hiermee akkoord te gaan.

1.2. Bij voormelde dagvaarding vordert eiseres de betaling van verweerster van 6.166,76 EUR, zijnde meerwaarde, geactualiseerd op basis van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de berekening en de betaling van de meerwaarde in uitvoering van artikel 149 § 5 D.R.O.

1.3. Verweerster betwist in hoofddorde de ontvankelijkheid van deze vordering, aangezien het voormeld hotel sedert 1 juli 1996 eigendom is van verweerster in gedwongen tussenkomst, en verweerster ontbonden werd vanaf 1 juni 1999.

1.4. Bij voormelde dagvaarding in gedwongen tussenkomst, vordert eiseres de betaling van de meerwaardesom van 6.166,76 EUR van beide verweerders. Zowel de ontvankelijkheid als de gegrondheid van deze vordering wordt door verweerders betwist.

2. BEOORDELING.

2.1. Verweerster werd voortijdig ontbonden vanaf sinds 1 juni 1999. De vereffening werd afgesloten in de algemene vergadering van verweerster van 1 juni 1999. (bundel verweerster, stukken 1 en 2). Bijgevolg heeft verweerster sedert 1 juni 1999 definitief opgehouden te bestaan. De vordering van eiseres tegen verweerster is dan ook niet ontvankelijk.

2.2. Deze niet ontvankelijkheid van de hoofdvordering heeft op zich niet de niet ontvankelijkheid van de vordering in gedwongen tussenkomst tot gevolg. Hier kan deze vordering tot gedwongen tussenkomst immers niet als een ondergeschikte vordering

beschouwd worden, aangezien die vordering geen vordering tot vrijwaring is maar er toe strekt een veroordeling te doen uitspreken, die niet afhangt van de veroordeling waartoe de hoofdvordering strekt, ook al hangt zij daarmee samen (Cass., 11 maart 1991, Arr. Cass.,

Deze vordering in gedwongen tussenkomst kan als hoofdvordering blijven bestaan, ook al wordt de oorspronkelijke hoofdvordering niet ontvankelijk verklaard.

2.3. Artikel 160 D.R.O. bepaalt dat het exploit tot inleiding van het geding "eerst ontvankelijk is na inschrijving op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging".

Elke akte tot overdracht van onroerende zakelijke rechten wordt overeenkomstig artikel 1 Hyp. W. in hun geheel overgeschreven.

De inschrijving van het exploit van de oorspronkelijke dagvaarding op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging van het voormeld onroerend goed door de toenmalige , heeft dus niet tot gevolg dat er een inschrijving gebeurd is op de kant van de overschrijving van de latere titel van verkrijging van dit onroerend goed van verweerster in gedwongen tussenkomst.

Bijgevolg volstaat het niet dat de oorspronkelijke dagvaarding ingeschreven werd in de registers van het hypotheekkantoor, zoals eiseres beweert.

Gelet op artikel 160 D.R.O. is de vordering in gedwongen tussenkomst van eiseres derhalve eveneens niet ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

recht doende op tegenspraak en in eerste aanleg,

alle strijdige en meeromvattende besluiten en bezwaren verwerpend als ongegrond, niet terzake dienend of overbodig,

verklaart zowel de oorspronkelijke hoofdvordering als de vordering in gedwongen tussenkomst van eiseres niet ontvankelijk.

Veroordeelt eiseres tot de kosten van het geding, aan haar zijde niet te vereffenen, aangezien deze kosten ten laste van haar blijven, en aan de zijde van verweerster vereffend op :

- rechtsplegingsvergoeding: 342,09 EUR

en aan de zijde van verweerster in gedwongen tussenkomst vereffend op :

- rechtsplegingsvergoeding: 342,09 EUR

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel, zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van negen januari tweedui-
zend en vier.

Aanwezig: , Griffier. , Alleenzetelend Rechter, Voorzitter 5A kamer en